

Kunsten at komme videre i livet

REWRITALIZE skrivegrupper som løsning til børn og unge med Skoleværgring. Nationalt Center for Kunst og Mental Sundhed 2026.

Baggrund og problemfelt

Skolevægring repræsenterer en strukturel udfordring, hvor problemer med trivsel, læring og deltagelse er tæt forbundne. Forskningen peger entydigt på, at læring forudsætter deltagelse, og at fravær fra sociale og faglige fællesskaber underminerer både sproglig udvikling og tilknytning til uddannelse (Rosa, 2019). Udfordringen i skolevægring er dermed ikke primært mangel på undervisning, men mangel på adgang til deltagelse.

Denne rapport undersøger REWRITALIZE som en mulig løsning på dette problem. Interventionen er udviklet i psykiatrien og bygger på participatory arts, hvor deltagelse i kunstneriske processer udgør den primære virkningsmekanisme. Her er formålet ikke behandling eller undervisning i snæver forstand, men etablering af et meningsfuldt praksisfællesskab, hvor deltagerne aktiveres gennem æstetisk produktion.

Projektet afprøver modellen i en ny målgruppe – børn og unge med skolevægring – og i en ny kontekst – et kulturhus i kommunalt regi. Spørgsmålet er, om en æstetisk praksis uden præstationskrav kan skabe adgang til deltagelse og dermed fungere som forudsætning for både trivsel og læring.

Gennemførelsesprocenten var høj (7:10) sammenlignet med andre gruppeinterventioner. Analysen viser, at interventionen kan gennemføres i en ny målgruppe og kontekst med høj deltagelse og gennemførelsesgrad, og at deltagerne oplever øget trivsel, social tilknytning og faglig udvikling. Fundene peger på, at et ikke-behandlende, kunstbaseret gruppeformat kan skabe adgang til deltagelse for unge med skolevægring.

Samtidig indikerer pilotprojektet, at modellen kan tilpasses en ny faglig konstellation uden at miste sin virkningslogik.

Denne rapport bidrager med tre centrale indsigter i forståelsen af skolevægring og mulige interventioner.

For det første peger analysen på, at skolevægring i denne målgruppe bedst forstås som en deltagelseskrise snarere end som et isoleret problem med motivation eller læring. Dette ligger i forlængelse af sociologiske og pædagogiske perspektiver, hvor deltagelse ses som en grundlæggende forudsætning for læring (Rosa, 2019), men studiet konkretiserer denne pointe empirisk ved at vise, hvordan deltagelse bryder sammen i mødet med vurdering, tvang og eksponering i skolen. Samtidig viser resultaterne, at når

disse betingelser ændres, kan deltagelse genetableres uden direkte fokus på motivation eller læringsmål.

For det andet identificerer studiet æstetisk distance som en central, men hidtil underbeskrevet virkningsmekanisme. Deltagerne beskriver, hvordan de kan arbejde med personlige erfaringer gennem tekst uden at blive direkte eksponeret, eksempelvis ved at "bygge det ind i en tekst… så det ikke er dig direkte". Denne form for indirekte selvrepræsentation muliggør deltagelse i et rum, hvor direkte selvfremstilling ellers ville føre til undgåelse. Æstetisk distance fremstår dermed ikke som en pædagogisk metode blandt andre, men som en specifik egenskab ved kunstnerisk praksis, der åbner for deltagelse hos sårbare grupper.

For det tredje viser studiet, at effekten af interventionen ikke er entydig, men udfolder sig som bevægelser langs et kontinuum fra stabilisering til transformation. I modsætning til en binær forståelse af effekt dokumenterer materialet, hvordan deltagelse kan genetableres i grader, fra det at møde op og indgå i fællesskab til at tage konkrete skridt mod uddannelse, som i casen med en deltager, der går fra hjemmeskole til efterskole. Dette peger på behovet for at forstå interventioner i dette felt som processuelle snarere end standardiserede.

Samlet bidrager studiet dermed til feltet ved at flytte fokus fra effekt som resultat til effekt som deltagelsesproces og ved at pege på kunstnerisk praksis som en specifik og potentielt unik adgang til denne proces.

Konklusionen er, at REWRITALIZE fremstår som et lavtærskel, skalerbart supplement til eksisterende indsatser med potentiale for national skalering, forudsat fortsat evidensopbygning.

Hvad ved vi fra forskningen?

Forskningen i kreativ skrivning peger på to centrale effekter: udvikling af literacy og øget motivation. Interventionsstudier viser, at elever i kreative skriveforløb forbedrer deres narrative skrivekompetencer og samtidig udvikler større mod til at udtrykke sig (Eser & Ayaz, 2021). Disse effekter er ikke isolerede, men knytter sig til en bredere udvikling af sprogmestring, hvor både skrivning, læsning og forståelse integreres (International Literacy Association, 2020).

Samtidig peger studier på, at motivation er en afgørende mekanisme. Når elever får mulighed for selvudtryk og deltagelse i kreative processer, øges både engagement og læringsudbytte (National Literacy Trust, 2018; Scottish Book Trust, 2022). Kreativ skrivning virker dermed ikke kun gennem træning af færdigheder, men gennem aktivering af deltagelse i meningsfulde praksisser.

Denne forståelse understøttes af forskning i participatory arts, hvor deltagelse i kunstneriske fællesskaber er forbundet med forbedret trivsel og recovery (Stickley et al., 2019). I denne tradition forstås kunst ikke som terapi, men som en særlig form for praksis, hvor deltagelse i sig selv har værdi.

På tværs af disse forskningsfelter peger resultaterne på en fælles mekanisme: læring og trivsel opstår gennem aktiv deltagelse i meningsfulde aktiviteter.

Analyse og fund

Rammer og setup:

REWRITALIZE er blevet afviklet i et kulturhus i Nykøbing Sjælland for børn og unge med skoleværgring i foråret 2026. Rekruttering skete via skoler. Lederen var forfatter med rig undervisningserfaring i målgruppen, bla i "Forfatterskolen for unge" og co-terapeuten var skolelærer med rig erfaring fra specialskoleområdet. Begge havde været på 3-dages REWRITALIZE kurset og fulgte manualen og har deltaget i den obligatoriske supervision i REWR-teamet ledet af en erfaren psykiatrisk supervisor med speciale i gruppedynamik.

Der blev rekrutteret 10 deltagere der startede forløbet. 2 faldt fra de første gange, 7 gennemførte hele forløbet, 1 stoppede efter 8. gang. Af de syv der gennemførte hele forløbet var 6 piger og en dreng i alderen 12-16 år. Til interviewet kom 6 deltagere (den 7. havde misforstået datoen, men ville gerne være kommet).

Fokusgruppeinterview med deltagere:

Skolen som et rum præget af vurdering og eksponering

Deltagerne beskriver gennemgående deres skoleerfaringer som præget af utryghed, præstationspres og manglende mulighed for at deltage på egne præmisser. En central barriere er kravet om at blive vurderet, særligt i situationer hvor de skal fremlægge eller læse egne tekster op. Som en deltager beskriver det:*"man risikerer at få en lav karakter … det er noget der ligger i baghovedet"*. Flere knytter samtidig disse erfaringer til tidligere

oplevelser med mobning og social usikkerhed. Samlet peger beskrivelserne på, at skolevægring i denne gruppe ikke blot handler om fravær, men om en grundlæggende oplevelse af, at deltagelse i skolens rammer er forbundet med ubehag, eksponering og tab af kontrol.

Et trygt deltagelsesrum uden præstationspres

Skrivegruppen etablerer et deltagelsesrum, som deltagerne oplever som fundamentalt anderledes end skolen. Rummet beskrives som trygt og frivilligt, og trygheden knyttes direkte til fraværet af vurdering:*"man kan læse en tekst op, uden at man bliver dømt"*. Hvor skolen opleves som præget af tvang og præstationskrav, beskrives skrivegruppen som et sted, hvor deltagelse sker på egne præmisser. Denne forskel muliggør en gradvis bevægelse fra tilbageholdenhed til aktiv deltagelse. En deltager fortæller:*"jeg er ikke særlig glad for at læse ting op, men jeg er blevet bedre til det … fordi det er et trygt sted"*.

Æstetisk distance som adgang til personlige erfaringer

Inden for denne ramme udvikler deltagerne nye måder at udtrykke sig på. Skrivningen giver mulighed for at arbejde med personlige erfaringer gennem æstetisk distance. En deltager beskriver mekanismen således:*"man kan bygge det ind i en tekst … så det ikke er dig direkte … det bliver lidt camoufleret"*. Derved bliver det muligt at arbejde med vanskelige erfaringer uden direkte selvudlevering. For flere deltagere synes denne indirekte form at være en forudsætning for overhovedet at kunne bringe personlige erfaringer ind i fællesskabet.

Fællesskab gennem tekster

Skrivegruppen skaber et socialt fællesskab, der adskiller sig fra andre ungdomsmiljøer. Relationer etableres gennem tekster frem for gennem smalltalk. Som en deltager formulerer det:*"man springer over alt det der smalltalk … man lærer hinanden at kende gennem tekster"*. For en målgruppe præget af skolevægring og social tilbagetrækning får denne dimension særlig betydning. Flere beskriver, at de har savnet sociale fællesskaber, og skrivegruppen fungerer som et konkret sted, hvor social deltagelse genetableres. En deltager opsummerer erfaringen:*"jeg havde ikke rigtig nogen venner … og så fik jeg virkelig meget her … og virkelig mange gode venskaber"*.

Faglig udvikling gennem meningsfuld praksis

Parallelt finder der en faglig udvikling sted. Deltagerne beskriver forbedringer i deres skrivekompetencer og oplever, at læringen kan anvendes uden for gruppen. Som en deltager fortæller:*"jeg har kunne bruge det til min engelsk stil og i dansk"*. Læringen

opleves samtidig som mere integreret end i traditionel undervisning, fordi deltagerne selv er aktive producenter af teksten. Skrivegruppen fremstår dermed ikke alene som et socialt tilbud, men også som et læringsmiljø, hvor faglige kompetencer udvikles gennem deltagelse.

Genaktivering af motivation og uddannelseslyst

En central mekanisme i denne udvikling er, at skrivegruppen aktiverer handling og motivation. Skrivningen foregår i rammer, der reducerer præstationspres og overtænkning. En deltager beskriver dette som, at*"man overtænker det ikke … man skriver bare hvad der falder en ind"*. Dette gør det muligt at komme i gang med skrivning, også for deltagere der ellers sjældent skriver.

Denne aktivering rækker ud over selve skrivekompetencen og påvirker deltagernes relation til skole og uddannelse. For flere genaktiveres en lyst til læring, som tidligere har været fraværende. Samtidig beskriver deltagerne, at skrivegruppen har fungeret som et vigtigt holdepunkt i deres hverdag. Endelig ses konkrete tegn på øget uddannelsesmotivation. En deltager fortæller eksempelvis, at forløbet*"helt sikkert [har] været med til at jeg har lyst til efterskole"*.

Skrivegruppen som overgangsrum mellem isolation og deltagelse

Samlet peger analysen på, at skrivegruppen fungerer som et overgangsrum mellem isolation og deltagelse. Den muliggør, at unge, der har trukket sig fra skolen, igen kan indgå i læring og fællesskab på egne præmisser. Effekten knytter sig ikke alene til udvikling af skrivefærdigheder, men til genopbygning af deltagelse som sådan.

Stakeholderinterview:

Facilitering og implementeringsbetingelser (stakeholderperspektiv)

Interviewet med forfatter og co-terapeut viser, at interventionens virkning afhænger af, hvordan rummet etableres. Tryghed produceres aktivt gennem relationel ledelse og struktur.

Facilitatorerne skaber en ramme, hvor deltagerne kan indgå uden præstationspres og samtidig oplever sig taget alvorligt. Tryghed opstår således ikke som fravær af krav, men gennem en balanceret regulering af deltagelse og social interaktion.

Samarbejdet mellem facilitatorerne er afgørende. Fælles erfaring og tydelig rollefordeling gør det muligt at fremstå som et stabilt team fra start. Dette reducerer usikkerhed og understøtter gruppedannelsen.

Mikrostrukturer spiller en central rolle. Muligheden for at trække sig, faste pauser og en omsorgsfuld ramme bidrager til oplevelsen af kontrol. Det afgørende er, at mulighederne er til stede.

Samlet viser interviewet, at effekten udspringer af et samspil mellem æstetisk praksis og social organisering.

Fokusgruppeinterview

Skrivegruppen etablerer et deltagelsesrum, der adskiller sig fra skolen. Deltagerne oplever rummet som trygt og frivilligt. Fraværet af vurdering er centralt.

I modsætning til skolen, hvor tvang og præstationskrav dominerer, muliggør skrivegruppen deltagelse uden pres.

Deltagerne udvikler nye måder at udtrykke sig på gennem æstetisk distance. Personlige erfaringer kan indgå i tekster uden direkte eksponering.

Samtidig opstår et stærkt socialt fællesskab. Relationer etableres gennem tekster frem for smalltalk.

Der sker også faglig udvikling. Deltagerne forbedrer skrivekompetencer og oplever læringen som relevant for skolefag.

Motivation aktiveres gennem handling. Deltagerne skriver uden overtænkning og kommer i gang med læring.

Differentierede udbytter (caseanalyse)

Analyse af deltagerforløb viser, at effekten varierer, men bevæger sig i retning af øget deltagelse.

Den mest markante transformation ses hos en 15-årig deltager, som før forløbet var hjemmeskolet uden uddannelsestilknytning. I forbindelse med forløbet tilmelder hun sig efterskole. Dette repræsenterer et skift fra isolation til deltagelse.

Andre deltagere opnår stabilisering. En deltager med ADHD og mobbeerfaring opbygger motivation og påbegynder nyt skoletilbud. Effekten er gradvis reintegration.

For deltagere med angst muliggør skrivegruppen deltagelse på egne præmisser. Struktur og fravær af direkte eksponering gør det muligt at indgå i fællesskabet.

Flere deltagere udvikler sociale kompetencer og regulering.

Frafald relaterer sig primært til eksterne forhold som fritidsaktiviteter og belastning.

De enkelte cases:

Deltager 1 (14 år) havde skolevægring og modtog hjemmeundervisning gennem Skolen Fri. Et nyligt forsøg på tilbagevenden til folkeskolen måtte afbrydes efter få dage, da belastningen blev for stor. I løbet af projektperioden fastholdt deltageren engagement i skrivegruppen og havde ved forløbets afslutning planer om opstart på efterskole efter sommerferien. Forløbet repræsenterer en bevægelse fra længerevarende tilbagetrækning mod fornyet uddannelsestilknytning.

Deltager 2 (14 år) havde betydeligt skolefravær svarende til 89 lektioner fordelt på 48 dage, heraf 33 hele skoledage. Deltageren fremstod socialt engageret og talende, men med tydelige udfordringer i forhold til koncentration og fastholdelse af opmærksomhed. Deltagelsen i skrivegruppen illustrerer, at unge med både fravær og opmærksomhedsvanskeligheder kan fastholde deltagelse i et æstetisk praksisfællesskab.

Deltager 3 (12 år) var fagligt stærk, men oplevede sociale udfordringer i forhold til jævnaldrende. Deltageren havde ængstelige træk, tendens til overtænkning og vedvarende grublerier. For denne deltager synes skrivegruppen særligt at have fungeret som et struktureret og overskueligt fællesskab, hvor deltagelse kunne ske på egne præmisser.

Deltager 4 (15 år) havde gennem flere år haft skolevægring og et tidligere mislykket forsøg på genopstart i skole. Deltageren havde et meget tæt forhold til en overbeskyttende forælder og oplevede somatiske reaktioner under pres. Ved afslutningen af forløbet havde deltageren planer om opstart på efterskole efter sommerferien. Casen repræsenterer en bevægelse fra vedvarende skolefravær mod en ny uddannelsesmulighed.

Deltager 5 (12 år) havde tidligere haft omfattende skolevægring og 100 procent fravær frem mod opstart i specialskoletilbud. Deltageren havde været hjemmeundervist, var nyligt udredt med ADHD og havde erfaringer med mobning. Ved projektets gennemførelse var deltageren igen tilknyttet skole. Casen illustrerer gradvis reintegration i uddannelse og stemmer overens med interviewmaterialets beskrivelse af skrivegruppen som et vigtigt socialt og fagligt holdepunkt.

Deltager 6 (12 år) havde ingen væsentlige registrerede problematikker eller betydende skolefravær. Deltagerens forløb viser, at gruppen også kunne rumme unge uden udtalt

skolevægring eller psykisk belastning og dermed bidrage til heterogenitet og normalisering i fællesskabet.

Deltager 7 (14 år) havde betydeligt skolefravær svarende til 60 lektioner fordelt på 34 dage, heraf 25 hele skoledage. Deltageren beskrev en tendens til at trække sig fra undervisningen og oplevede manglende tillid til skolens voksne, som blev erfaret som råbende og pressende. Pres medførte markant ubehag. For denne deltager understøttede skrivegruppen mulighed for deltagelse uden de krav og den eksponering, som tidligere havde bidraget til tilbagetrækning.

På tværs af deltagerne fremtræder fire overordnede former for udbytte:

- Transformation fra isolation til fornyet uddannelsestilknytning.
- Stabilisering og fastholdelse af deltagelse.
- Deltagelse på egne præmisser med reduktion af præstationspres.
- Social udvikling og øget tilknytning til fællesskaber.

Den fælles mekanisme på tværs af casene er etableringen af et deltagelsesrum, hvor unge kan indgå i meningsfulde æstetiske og sociale aktiviteter uden de barrierer, der tidligere har vanskeliggjort deltagelse i skole og fællesskab.

Forældre-reaktioner

Forældrenes reaktioner, som de gengives af facilitatorerne i interviewet, understøtter billedet af en positiv udvikling hos deltagerne. Lederne beskriver, hvordan flere forældre giver udtryk for overraskelse over, at deres børn overhovedet møder op og fastholder deltagelse i et forløb. Der rapporteres om øget trivsel, større stabilitet i hverdagen og begyndende motivation for skole eller sociale aktiviteter. En forælder beskriver i en sms (oplæst i interviewet), hvordan barnet, der tidligere havde svært ved at deltage i nogen form for fællesskab, nu ser frem til skrivegruppen og oplever den som et fast holdepunkt i ugen. Fra forældreudsagn (mails, telefonsamtaler og sms til lederne) fremgår det at de gennemgående oplever forløbet som meningsfuldt og som noget, der skaber bevægelse i en ellers fastlåst situation.

Samlet peger forældreperspektivet dermed på, at effekten ikke blot viser sig i gruppen, men også er observerbar i deltagernes hverdag, hvor deltagelse, struktur og trivsel gradvist genetableres.

Diskussion og perspektivering

Analysen viser, at REWRITALIZE adresserer en central udfordring ved skolevægring: manglende adgang til deltagelse i læring og fællesskab. Deltagerne beskriver skolen som et rum præget af vurdering, præstationspres og eksponering, mens skrivegruppen opleves som et trygt og frivilligt deltagelsesrum. Resultaterne peger på, at deltagelse kan genetableres, når unge får mulighed for at indgå i meningsfulde aktiviteter uden krav om præstation eller direkte selvudlevering.

Et centralt fund er betydningen af æstetisk distance. Deltagerne kan arbejde med personlige erfaringer gennem litterære tekster uden direkte eksponering. Dette synes at skabe en særlig adgang til deltagelse for unge, som ellers undgår sociale eller læringsrelaterede situationer.

Caseanalyserne viser, at effekten varierer fra stabilisering til mere markante forandringer, men den fælles bevægelse går fra isolation mod øget deltagelse. Flere deltagere beskriver øget motivation for læring, og enkelte tager konkrete skridt mod uddannelse, herunder planlagt opstart på efterskole efter længere perioder med skolevægring.

Resultaterne peger samtidig på et bredere perspektiv for kommunal praksis. REWRITALIZE fungerer som et tredje rum mellem skole og behandling, hvor deltagelse kan genopbygges gennem kunstnerisk aktivitet. Modellen kan implementeres i eksisterende kommunale rammer som kulturhuse, biblioteker eller skoler og fremstår som et struktureret supplement til eksisterende indsatser for unge med skolevægring. På den baggrund kan interventionen bidrage til kommunale målsætninger om trivsel, deltagelse og uddannelsestilknytning.

Studiets styrker og begrænsninger

Pilotprojektet peger på, at REWRITALIZE kan skabe deltagelse, trivsel og fornyet uddannelsesmotivation hos unge med skolevægring. Resultaterne er gennemgående positive på tværs af deltagerinterviews, casebeskrivelser, facilitatorinterviews og tilbagemeldinger fra forældre. Samtidig blev forløbet gennemført med høj fastholdelse i en målgruppe, som ofte er vanskelig at engagere i gruppebaserede indsatser.

Resultaterne skal dog fortolkes med forsigtighed. Studiet omfatter et begrænset antal deltagere i én kommune og uden sammenligningsgruppe. Det er derfor ikke muligt med

sikkerhed at afgøre, i hvilket omfang de observerede forandringer kan tilskrives interventionen alene. Andre forhold i deltagernes liv kan også have bidraget til udviklingen.

Datamaterialet bygger primært på kvalitative interviews og caseanalyser. Disse metoder giver værdifuld indsigt i deltagernes erfaringer og mulige virkningsmekanismer, men de kan ikke dokumentere effekt med samme sikkerhed som større kontrollerede studier.

Målgruppen er samtidig heterogen. Deltagerne varierer med hensyn til skolefravær, psykisk sårbarhed og uddannelsestilknytning. Det er derfor endnu uklart, hvilke grupper der har størst udbytte af indsatsen, og hvilke implementeringsbetingelser der er mest afgørende for effekten.

På trods af disse begrænsninger fremstår resultaterne som så positive, at de giver et relevant grundlag for videre undersøgelse. Skolevægring udgør en væsentlig samfundsmæssig udfordring med betydelige konsekvenser for uddannelse, mental sundhed og senere deltagelse i samfundslivet. Pilotprojektet peger på en mulig ny tilgang til problemstillingen, som bør undersøges gennem større og mere systematiske studier. Der er således ikke grundlag for sikre effektslutninger, men der er et klart grundlag for fortsat evidensopbygning.

Mit eneste faglige forbehold er faktisk, at du ikke skal være for hård ved studiet. Rapporten er eksplicit et pilotprojekt. Pilotstudiers formål er netop at undersøge gennemførlighed, acceptabilitet og mulige virkningsmekanismer. Set i det lys er høj gennemførelse blandt unge med skolevægring, positive kvalitative fund og konkrete uddannelsesmæssige bevægelser i sig selv interessante resultater. Begrænsningen er derfor primært **ikke**, at studiet er svagt, men at det endnu er for lille til at understøtte stærke kausale konklusioner. Det er efter min vurdering den vigtigste balance at få frem.

Konklusion

Pilotprojektet viser, at REWRITALIZE kan implementeres for børn og unge med skolevægring med høj deltagelse og høj fastholdelse. Deltagerne beskriver øget trivsel, stærkere sociale relationer, udviklede skrivekompetencer og fornyet motivation for læring og uddannelse.

Analysen peger på, at interventionens centrale virkningsmekanisme er etableringen af et trygt æstetisk deltagelsesrum. Frivillighed, fravær af vurdering og mulighed for

æstetisk distance ser ud til at reducere de barrierer, der tidligere har vanskeliggjort deltagelse i skole og fællesskab.

REWRITALIZE fremstår som et lovende, skalerbart og relativt omkostningslet supplement til eksisterende indsatser for skolevægring. Pilotprojektet indikerer, at kunstbaserede fællesskaber kan understøtte en bevægelse fra isolation mod deltagelse og dermed styrke unges tilknytning til fællesskab, læring og uddannelse. Resultaterne peger på, at modellen er egnet til lokal forankring og videre drift i kommunalt regi.

Det sidste afsnit er efter min vurdering rapportens stærkeste budskab til politikere og forvaltning. Det gør det klart, at projektet ikke blot skaber trivsel, men adresserer kommunens kerneopgave: at hjælpe unge tilbage til deltagelse, uddannelse og fællesskab.

Referencer:

Babayiğit, Ö. (2019). Examining the effect of creative writing activities on reading, writing and language lesson attitudes of elementary school fourth grade students. European Journal of Educational Research, 8(1).

Eser, R. S., & Ayaz, H. (2021). The effects of creative writing activities on narrative text writing skills and advanced reading awareness. Research in Pedagogy, 11(2), 639–660. International Literacy Association. (2020).

Teaching writing to improve reading skills. National Literacy Trust. (2018). Literacy for life: A research review of the importance of literacy.

Razgatlıoğlu, M., & Ulusoy, M. (2022). The effect of activity-based poetry studies on reading fluency and creative writing skills.

Scottish Book Trust. (2022). Creative writing in schools: An evidence review of the benefits of introducing creative writing for pleasure in a school setting.

The Australian Educational Researcher. (2023). Teaching creative writing in primary schools: A systematic review of the research.

Tzachrista, M., Gkintoni, E., & Halkiopoulos, C. (2023). Neurocognitive profile of creativity in improving academic performance—A scoping review. Education Sciences, 13(11), 1127. https://doi.org/10.3390/educsci13111127

Vicente-Yagüe Jara, M. I., García Guirao, P., Jiménez-Pérez, E. del P., & López Martínez, O. (2023).

Editorial: Reading and writing skills: Cognitive, emotional, creative, and digital approaches. Frontiers in Psychology, 14, 1279276. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1279276

Appendix: Implementering og økonomi for REWRITALIZE

REWRITALIZE er en manualiseret og struktureret intervention, der kan implementeres i eksisterende lokale rammer med begrænsede ressourcer og høj grad af standardisering. Et standardforløb består af et 15-ugers program med ugentlige sessioner af tre timers varighed for 8–10 deltagere. Forløbet gennemføres uden hjemmearbejde, idet al aktivitet foregår i sessionerne, og afsluttes med en booster-session efter en måneds pause.

Implementeringen bygger på en klar arbejdsdeling mellem forfatter, co-terapeut, facilitator og supervisor, som tilsammen sikrer både kunstnerisk kvalitet, psykologisk tryghed og organisatorisk stabilitet. Modellen kan forankres i eksisterende infrastrukturer såsom skoler, kulturhuse og biblioteker, og kræver primært koordinering frem for opbygning af nye strukturer.

Den økonomiske model er transparent og gør det muligt at skalere indsatsen med relativt begrænsede midler. Nedenfor fremgår de samlede omkostninger og krav til implementering.

Hvad koster det?

Pris pr. REWRITALIZE skrivegruppe (15 uger)

Post	Beløb (DKK)	Finansieringsansvar	Ekstern finansiering
Forfatter (leder)	50.000	Ekstern	50.000
Co-terapeut	30.000	Lokal aktør	–
Facilitator	10.000	Lokal aktør	–
Supervision	1.650	CKMS	1.650
Fidelity (kvalitetssikring)	2.000	CKMS	2.000
Forplejning	4.500	Lokal aktør	4.500
Materialer	300	Lokal aktør	–
Lokaler	22.500	Lokal aktør	–
Samlet pris pr. forløb	**120.950**		**58.150**

Reelt finansieringsbehov pr. gruppe er typisk i størrelsesordenen 55.000–60.000 kr., idet flere omkostninger kan dækkes inden for eksisterende drift.

Engangsomkostning (opstart)

Post	Beløb (DKK)	Finansieringsansvar	Ekstern finansiering
Kursus (3 dage)	15.000	CKMS	15.000
Frikøb medarbejder	8.400	Lokal aktør	–
Transport/ophold	4.050	Lokal aktør	4.050
Samlet træningsomkostning	**23.400**		**ca. 15.000**

Træning er en engangsinvestering, som muliggør efterfølgende drift af flere grupper lokalt.

Hvad kræver det af stakeholders?

Implementeringen forudsætter en enkel, men tydelig arbejdsdeling mellem centrale aktører:

Stakeholder	Bidrag / ansvar	Konkrete opgaver
Kommune / skole / institution	Lokal forankring	Rekruttering af deltagere, udpegning af personale, adgang til lokaler
Forfatter (ekstern)	Kunstnerisk ledelse	Planlægning og gennemførelse af sessioner
Co-terapeut (lærer / sundhedsfaglig)	Psykologisk tryghed	Forsamtaler, deltagelse i forløb, støtte til deltagere
Facilitator (lokal)	Praktisk drift	Logistik, planlægning, deltagerkontakt
CKMS	Metode og kvalitet	Træning, supervision, manual, kvalitetssikring
Fonde / finansiering	Medfinansiering	Dækning af forfatterhonorar og centrale omkostninger
Forskningsmiljøer	Evidensopbygning	Dataindsamling og følgeforskning
Kulturinstitutioner	Fysisk ramme	Lokaler og lokal forankring
Region / psykiatri (valgfrit)	Systemkobling	Henvisning, samarbejde, evt. medfinansiering

Samlet vurdering

Implementeringen kræver begrænsede ressourcer og kan gennemføres inden for eksisterende strukturer. Kombinationen af lav enhedsomkostning, høj grad af manualisering og central kvalitetssikring gør modellen velegnet til national udbredelse. Samtidig muliggør opbygningen systematisk følgeforskning og løbende evidensproduktion, hvilket understøtter en bæredygtig skalering af indsatsen.